

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Kataríny Pramuklovej, v právnej veci žalobcu: **R. M., H.**, zast. JUDr. M. M., J., proti žalovanému: **X., a. s., N.**, IČO: **X.**, o zaplatenie sumy **1 659,70 Eur (50 000,-- Sk)** s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. januára 2005, č. k. 2 Cb 62/2003-43, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. januára 2005, č. k. 2 Cb62/2003-43 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou došlou na súd 14. marca 2003 sa domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu dlžnú sumu, vyplývajúcu zo zmluvy o odkúpení akcií X., a. s., č. 484600 003 zo dňa 10. decembra 1997 vo výške 1 659,70 Eur (50 000,--Sk) spolu so 17,6% úrokom z omeškania odo dňa 11. júla 2002 až do zaplatenia, ako aj uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi všetky trovy konania.

Súd prvého stupňa vydal v predmetnej veci platobný rozkaz č. k. 15 Rob 68/03-15 dňa 13. mája 2003, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že je najprv potrebné

posúdiť platnosť samotnej zmluvy, resp. jej časti z dôvodu neurčitosti a následne skúmať, či je možné výkladom zmluvy zistiť spôsob vypočítania alikvótnej čiastky. Z uvedeného dôvodu je žalovaný názoru, že nebol daný dôvod na vydanie platobného rozkazu.

Súd prvého stupňa preto vykonal dokazovanie, z ktorého vyplýva, že predmetom sporu je zaplatenie istiny 1 659,70 Eur. Zmluvou o odkúpení akcií X., a. s., č. zmluvy 484 600 03 z 28. novembra 1997 sa v čl. II, bod 1 žalovaný zaviazal na odkúpenie akcií za sumu 2,5 násobne vyššiu, ako bola kúpna cena uvedená v čl. I, bod 2 citovanej zmluvy. Podľa čl. II, bod 2 zmluvy v prípade, ak o to akcionár písomne požiada, avšak najskôr po roku odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy, zaväzuje sa žalovaný predčasne odkúpiť jeho akcie X., a. s., s tým, že mu peniaze žalovaný vyplatí do 3 mesiacov odo dňa, ku ktorému to akcionár žiada, a to v alikvótnej čiastke, zníženej o poplatok 10% z nej. Žalobca požiadal listom z 8. apríla 2002 žalovaného o vyplatenie predmetnej čiastky. Žalovaný na písomnú požiadavku žalobcu nereagoval.

Žalovaný nesúhlasil s výškou úroku z omeškania, ktorý uznával vo výške 11,5%. Svoje tvrdenie o výške úroku z omeškania žalovaný preukazoval potvrdením peňažného ústavu o výške úrokovej sadzby v rozhodnom období, za ktoré si žalobca uplatnil úrok z omeškania.

Žalobca zobral žalobu v časti prevyšujúcej výšku úroku z omeškania 11,5% späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť podľa ust. § 96 ods. 1 a 3 O. s. p.

Súd prvého stupňa preto konanie v časti úroku z omeškania prevyšujúceho výšku 11,5% zastavil.

Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je oprávnený v sume 1 659,70 Eur podľa čl. II, bod 2 Zmluvy o odkúpení akcií č. 484600003 a vzhľadom k nezaplateniu dlžnej sumy v lehote splatnosti, priznal súd prvého stupňa žalobcovi úrok z omeškania vo výške 11,5% z dlžnej sumy 1 659,70 Eur od 11. júla 2002 do zaplatenia podľa § 369 a § 502 Obchodného zákonníka.

Výrok o trovách konania prvostupňový súd oprel o úspešnosť žalobcu v spore a podľa § 142 ods. 1 O. s. p. žalobcovi priznal trovy konania vo výške 82,98 Eur (2 500,-- Sk) ako náhradu trov vzniknutých žalobcovi zaplatením súdneho poplatku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný, a to do časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 659,70 Eur s 11,5% úrokom z omeškania od 11. júla 2002 do zaplatenia, ako aj do časti trov konania.

Ako dôvody odvolania žalovaný uviedol, že je názoru, že žalobca sa žalobou mal domáhať nahradenia prejavu vôle na uzatvorenie kúpnej zmluvy na splnenie si povinností vyplývajúcej žalovanému zo zmluvy o budúcej zmluve v súlade s § 290 Obchodného zákonníka, keďže čl. II B, bod 2 je možné jednoznačne považovať za zmluvu o budúcej zmluve. Námietky žalovaného, vyjadrené v odpore proti platobnému rozkazu, súd prvého stupňa neskúmal a nevysporiadal sa s nimi. Vek žalobcu v čase uzatvorenia zmluvy bol 14 rokov, a preto nemal spôsobilosť na právne úkony, preto mal súd posúdiť platnosť uzatvorenej zmluvy, keďže žalovaný je názoru, že podpísanie takejto zmluvy nie je bežnou záležitosťou podľa § 28 OZ a zákonní zástupcovia potrebovali na takýto dispozičný úkon schválenie súdom. Ďalej žalovaný namietol, že úroky mali byť priznané z alikvótnej časti a nie z celých 1 659,70 Eur.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo alternatívne napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil a žalobu zamietol a zviazal žalobcu na trovy konania.

Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Na žalovaného bol uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 29. marca 2005, č. k. 1K 136/04-204 vyhlásený konkurz, pričom za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. I. G..

Súd prvého stupňa po písomnom vyjadrení správkyne konkurznej podstaty, že navrhuje súdu postupovať podľa ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV (prerušiť konanie) - č. l. 60, uznesením z 25. júla 2005, č. k. 2 Cb 62/03-61 konanie prerušil.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. mája 2012, č. k. 1K 136/2004-1899 zrušil konkurz vyhlásený uznesením súdu z 29. marca 2005, č. k. 1K 136/04-204 z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre konkurz a zbavil správcu konkurznej podstaty funkcie správcu konkurznej podstaty. Predmetné uznesenie sa stalo právoplatným 19. júna 2012.

Následne, keďže dôvod pre prerušenie konania zanikol, zaslal súd prvého stupňa vec na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že žalovaný nie je vymazaný z Obchodného registra, odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote a má náležitosti vyžadované podľa ust. § 205 O. s. p., preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa postupom podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Je nesporné, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu Zmluvy č. 484600003 dňa 28. novembra 1997. Žalovaný túto skutočnosť nepopiera, spochybňuje jej platnosť, keďže žalobca mal v čase jej uzatvorenia 14 rokov. Žalovaný o tejto skutočnosti vedel, ale nežiadal o predloženie súhlasu súdu na takýto dispozičný úkon. Opomenul povedať, že tak mal žiadať od zákonných zástupcov maloletého, ktorí boli prítomní pri podpise predmetnej zmluvy. Rovnako žalovanému nebránilo, aby písomne komunikoval, napriek tomu, že v odvolaní tvrdí, že zmluva je neplatná, so žalobcom. O tom svedčí list z 11. júla 2002 (č. I. 6), v ktorom žalobcovi navrhli tri spôsoby vyrovnania.

Odvolací súd poukazuje aj na zmluvu č. 484600003, ktorá je na vypracovanom formáte žalovaným, pričom text tejto zmluvy vypracoval žalovaný bez možnosti zmeny znenia zmluvy. Žalovaný namietol jej znenie, a to čl. II B ods. 2, podľa ktorého mu jasne vyplýva, že budúci záväzok o odkúpení akcií žalovaného predstavuje dvojstranný právny úkon - kúpnej zmluvy, teda že ide o zmluvu o budúcej zmluve a odvoláva sa na ust. § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zmluva, vypracovaná žalovaným, však jasne deklaruje, že je uzatvorená podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Ide teda o nepomenovanú zmluvu, ktorá nemá zákonnú úpravu, nemôže však ísť o zmluvu, ktorá je upravená v iných zákonoch –najmä v Obchodnom zákonníku.

Odvolaací súd pritom poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 243/07, podľa ktorého spor o výklad textu zmluvy, podľa ktorého tvorca zmluvy (žalovaný), ktorý argumentuje neurčitým ustanovením, pripúšťajúcim viacerý možný výklad, sám musí preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsensus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame. Toto tvrdenie žalovaný nepreukázal, ani v otázke posúdenia čl. II-B a ani čl. II. Rovnako nepreukázal neplatnosť zmluvy z dôvodu jej podpísania žalobcom o tom, že nevedel o jeho veku a jeho zákonní zástupcovia porušili ust. § 28 Občianskeho zákonníka, lebo podpis predmetnej zmluvy nie je bežnou vecou. Z judikatúry k otázke týkajúcej sa „bežnej veci“ a „schválenia prejavu vôle zákonného zástupcu súdom“, vyplýva, že súhlas súdu bude vyžadovať zástupcove právne úkony, ktorých predmet má väčšiu hodnotu, právne úkony týkajúce sa nehnuteľností, dedičské dohody a pod.

Predaj žalovaným jeho akcií kupujúcemu (žalobcovi) v sume 663,88 Eur (20 000,-- Sk) nie je takým právnym úkonom, ktorý by sa vymykal „bežnej veci“ vzhľadom na výšku sumy a bol by preto potrebný súhlas súdu na takýto zástupcov právny úkon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto námietky odvolateľa považoval za nedôvodné a keďže sa stotožnil s vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa, ako aj s jeho skutkovým a právnym záverom, rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému účastníkovi - žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. mája 2013

JUDr. Darina Ličková , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová